

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. september 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2020-0030-4415
Dok.: 1588856

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1497 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. juni 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1497 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren blev i REU alm. del - spørgsmål nr. 1227 spurgt til, hvorvidt ministerens tidligere svar skal forstås således, at der skal - og ikke blot kan - gives en advarsel ved besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug i stedet for bøde eller anden straf, såfremt betingelserne om sociale hensyn og stærk afhængighed er opfyldt. Det fremgår af udtalelsen fra Rigsadvokaten, som ministeren har gengivet, at ”Advarsel forudsættes i praksis anvendt, når betingelserne i øvrigt er opfyldt”. Kan ministeren præcisere, om Rigsadvokatens udtalelse skal forstås, sådan som spørgsmålet er formuleret, altså at advarslen skal gives, når betingelserne er opfyldt? Vil ministeren i tilknytning hertil oplyse, hvorvidt justitsministerens opfattelse afviger fra Rigsadvokatens?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten kan oplyse, at § 3, 3. pkt., i lov om euforiserende stoffer blev indført ved lov nr. 526 af 6. juni 2007. Der fremgår bl.a. følgende af bemærkningerne til bestemmelsen:

”Det er en forudsætning for at anvende advarsel som sanktion, at gerningsmandens sociale forhold taler herfor. Det vil i almindelighed være tilfældet, hvis den pågældende f.eks. modtager kontanthjælp eller førtidspension og ikke har anden indkomst eller en opsparing af en vis størrelse. Derimod vil de sociale forhold uanset misbrugs karakter i almindelighed ikke tale for at anvende advarsel, hvis den pågældende har arbejdsindtægter ved lovligt arbejde eller får dagpenge.

Det er yderligere en forudsætning for at anvende advarsel ud fra sociale hensyn, at brugen af euforiserende stoffer er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer. Denne betingelse for at meddele en advarsel indebærer, at der som hovedregel kun kan meddeles advarsel til personer, som igennem år har opbygget en så stærk afhængighed af hårde stoffer, f.eks. heroin, kokain og amfetamin, at de bruger disse stoffer dagligt. Er dette tilfældet, kan der også meddeles en advarsel som sanktion over for en sådan stofmisbruger, der ulovligt besidder andre stoffer, eksempelvis hash, til eget forbrug.”

Som det fremgår, følger det således af bestemmelsens forarbejder, at der under visse betingelser *kan* meddeles advarsel til stof-

misbrugere. I praksis forudsætter Rigsadvokaten dog, at advarsel *skal* anvendes frem for bøde, hvis betingelserne for at meddele advarsel i øvrigt er opfyldt. Det vil bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, om det er tilfældet.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Rigsadvokatens udtalelse.